

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fvldensivm Antiquitatvm Libri IIII.

Brouwer, Christoph

Antverpiæ, 1612

Capvt XXII. Prolapsio quædam, sed ilicò subleuata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39712

CAPVT XXII.

Prolapsio quadam, sed mox subleuata.

QVAM breui confinio, virtutis vitiiq̄ue sedes alternent, seculo ineunte decimo apparuit. Quippe Ottone tertio re- rum potente, & mox Henrico Claudio successore, ex Laurisheimensi monasterio, Branthoo exauctorato, Popponis ductu cœnobiteꝝ huc disciplinæ causâ missi sunt. At Branthous, cùm Regis iudicio monasterium deserit, utique lugubrem istic rerum omnium faciem reliquit. Nam, quos ea tum ætas Fulda cœnobitas habuerit, ex Meginhero veteri huius monasterij scriptore repetit Trithemius*; additq̄. Henricum Regem Monasterio Fuldensi multa detraxisse vectigalia, & possessiones auitas plerasque in alia distribuisse monasteria. Id, quod pro temporum istorum moribus, & Regum in ecclesias auctoritate, translaticium fuisse, Henrici testantur ipsius acta. Primo quippe regni ingressu Synodum Tremoniam in Westphaliâ conuocans, grauitè de corruptis ecclesiæ clerique moribus, cum Episcoporum cœtu, questus est. Inde ad morbi depulsi- onem, ac dispicienda remedia conuersus, omnium excitauit animos, negotium hoc Episcopis sedulo commendans. Romæ quoque Augustalibus affectus honoribus, cùm orbis vniuersi ecclesiam, in præsentia spectatorum Germaniæ Principum, auitis maiorum donationibus, & prouinciis, insulis, terrarumq̄. spatiis donasset, ipsum vicissim Benedictus Pontifex, ut erat illud æuum, Fuldensis Abbatia moderacione, cum transalpinis ceteris Apostolicæ sedi subiectis, honestauit. Et clara sunt monumenta vetustatis, Walonem Corbeiensis in Saxoniâ præno- bilis cœnobij Abbatem, ob vitæ solutioris haud leuè culpam ab Henrico dimotum; & * Menerci Padebornensis Antistitis operâ disciplinam istic loci restitutam. Eadem quoque legem subiisse, ne dubita, Fuldenses: & loco suo clariùs elucescet. Nu- bes hæc quædam fuit, non schisma, caliganti licet religionis astro interposita: cuius obscuritatem ostendit disertè scriptor vitæ S. Gothardi in viciniâ nostrâ: *Bernbarium quippe Hersfel-*

M 3

denssem

Henrico Pio regnū ineunte, Fuldense monasterium instauratur, Laurisheimense, Lauvisheimio monachis accersitis.

* Hirf. Chr. in an. 1010. & 1012.

Adempta & successa monasterij facultates.

Henricus & Cunigundem liquet plurimam Fuldensi ecclesiæ sub

Poppone & Richardo Abbatibus donasse.

Ditmarus lib. 7. ex quo Ill. Baton.

Tom. xi. in an. 1005.

Reformationi ecclesiæ im- pigre se dedi- dit Henricus.

Vicescriptor, & Chrono- graphi.

Fuldensis Ab- batia ius illi cedit.

Diploma apud Illustr. Bar. Tom. xi. V. Valo Abb.

Ditmar. qui sup. an. 1015.

Corbeiensis Abbatia quo- que restituitur.

* S. Menerci Padeborn. insignis Episcop.

overi
triquitate
denses.

STV
9

Bernhardus
Hersfelden-
sis Abbas vi-
uit laxius.

densem Abbatem narrat, opibus licet & dignitate clarum, laxius ta-
men habuisse disciplinam; atque biennio ante obitum, valetudinis caus-
sâ concessisse in monasterium S. Petri, quod ipse trans Fuldam vicino
in monte condiderat. Ibi cum procul curis, inter militum & familia-
rium scilicet cætus viuit mollius, ut communium fratrum in magnâ
rerum inopiâ querelas irritauit, ita cænobij primoribus vite solutioris

Hersfelden-
sium cænobi-
tarum disso-
luta vitam

aditum aperuit. Vbi igitur cænobitæ Hersfeldiæ, loquor verbis anti-
qui scriptoris, instar Canonicorum res proprias sibi vsurparent, habe-
rentque & priuatas aedes & equos, & magnam cultiorum vestium
copiam, aliaque id genus mundi huius pompas & fastum redolentia;
possentque pro suo arbitratu & dare & accipere, & agere conuiuia

S. Gothardus
astringit, mu-
tatis ædificiis
& religioni
aptatis.

præter fas & decorum, S. Gothardus, iussu rogatuque Henrici Regis,
huc in locum defuncti Bernhartij missus est: qui monasticæ famæ decus
abolitum illic reparauit; ipsamque ciuitatem Hersfeldiam à superuaca-
neis & ineptis ædificiis liberatam, monastico cultu, aptisque sedibus

Monachos
& aliunde
adducit.

instruxit; adductis eò præstantibus integritate morum aliunde cænobi-
bitis, quorum exemplo scilicet inquilini saperent. Ceterum obscurius
nostrates, horum conditionem temporum attigere; dedecoris

Fulda confi-
milis refor-
matio.

metu, an reuerentiâ maiorum. In actis Abbatum sic lego: Anno
Domini MXIII. mense Maio, ab Occidente ventus insolite irruit, hic

Chron. Frã-
cofax. lib. 4.

plura subruens ædificia, & malorum portenta afferens: nam Iunio

Ædificia fa-
cultaria sub-
ruia Imp.
iussu.

mense, quamquam splendide exstructum sub gremio S. Bonifacij mona-
sterium, iussio Imperiali solo tenuis exstirpat, quasi barbarico superuo-
litante incendio. Quin & momento temporis ipse Abbas huius loci,

Brantochus
Abbas amo-
tus.

Brantoch nomine, ordine suo & solio sine humano iudicio est destitu-
tus; omnisque ferè congregatio extricata, incertis sedibus fatigabatur:

Cænobite
dispersi.

nec non Lauresheimenses fratres, cum suo pastore, in locum nostrum

Laurisheim
mensi mona-
sterio euocati
nouj.

sunt subrogati. Attamen vel per obscuri sermonis nebulam, in-
telligitur hîc facile cum Hersfeldensibus Fuldenses eadem
censurâ oppressos.

CAPVT XXIII.

Motus sub Wviderado Abbate.

Wvideradi
Abbatie pro-
cella.

ALIA adhuc huius monasterij à capite diuisio, quæ qui-
dem notabilis extiterit, incidit in Wvideradi Abbatis re-
gimen, quæ ipsius quibusdam erratis, ut nihil ex omni parte
beatum